

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-657/2018 г.

София, 07.10.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание проведено на 12.06.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, постави за разглеждане жалба рег. № ППН-01-657/08.08.2018 г., подадена от В.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Д. срещу В.М. с твърдения за неправомерно разпространение на личните му данни.

Жалбоподателят твърди, че на 07.08.2018 г. В.М. поставил на витрината на офиса си, находящ се на ниво „Партер“ в жилищна сграда с адрес гр. ****, документ съдържащ личните му данни – имена и единен граждански номер, както и лични данни на домоуправителите на вх. „А“ и „Б“ в сградата. Твърди, че данните са видими и достъпни за неограничен кръг от лица, живущи и посетители на сградата, в която се помещават и няколко офиса. Счита действията на г-н В.М. за незаконосъобразни и моли Комисията да санкционира поведението му предвид липсата на основание за разпространение на лични данни, в това число и липсата на съгласие от субекта на данни.

Към жалбата са приложени относими доказателства – снимков материал.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от В.М. е изискано писмено становище и относими по случая доказателства, но такива не са ангажирани въпреки надлежното уведомяване на г-н В.М. за производството и уведомяването му за задължението да съдейства на административния орган при упражняване на контролните правомощия в сферата на защита на личните данни.

С получено лично от г-н В.М. писмо ППН-01-657#8/09.10.2018 г. му е предоставена заверено копие от жалбата и му е указана възможността да изрази становище по нея и задължението да представи относими по случая доказателства.

Указанията не са изпълнени, поради което до страната са изпратени още две

писма ППН-01-657#9/12.11.2018 г. и ППН-01-657#17/18.03.2019 г. с изрично искане за предоставяне на доказателства и информация относно дата на поставяне, респективно премахване, на процесното заявление, причините за това, както и да посочи в какво качество е разпространил съдържащите в документа лични данни на жалбоподателя и какво е отношението му спрямо имота, в който е поставено заявлението.

Жалбоподателят е уведомен, че дължи съдействие на Комисията при упражняване на правомощията предоставени със Закона за защита на личните данни и Общия регламент за защита на данните, като при неизпълнение на дадените указания ще бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност по реда на чл. 83, § 5, буква „д“ от Регламента, който предвижда налагане на глоба в размер до 20 000 000 евро.

Видно от известия за доставка писмата са се върнали в цялост в Комисията, като непотърсени, а указанията са съобщени на адресата по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК с качено на 19.03.2019 г. на сайта на Комисията съобщение, предвид направения неуспешен опит за контакт с жалбоподателя по телефон, отразен в Протокол № ППН-01-657#15/14.03.2019 г.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679 предвид обстоятелството, че В.М. сам определя целите и средствата по отношение на конкретното обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата има за предмет неправомерно разпространение на лични данни на жалбоподателя в обем от три имена и единен граждански номер посредством поставяне на заявление в което същите се съдържат на публично място – витрината на офис, собственост на жалбоподателя, находящ се на партера на жилищна сграда с адрес ***. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице и изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ от Регламента, доколкото макар и

осъществено от физическо лице в конкретния случай обработването не попада в обхвата на понятието чисто лични или домашни занимания. Видно от съдържанието на заявлението същото е с дата 07.08.2018 г., с подател В.М. и адресат Началника на 06 РУ-СДВР. В заявлението се съдържат три имена и единен граждански номер на жалбоподателя – г-н В.Д., както и лични данни на г-н Н.Г. и А.С. Заявлението касае неправомерен достъп до имота на г-н В.М. В тази връзка самото подаването на заявлението до адресата Началника на 06 РУ-СДВР попада в обхвата на понятието обработване на данни за лични цели доколкото касае упражняване на конституционни права на г-н В.М. Същият извод обаче е неотносим към публичното разпространяване на тези данни по начин описан в предмета на жалбата и последното не следва да се възприема като обработване на лични данни за изцяло лична дейност, още по малко за дейност в рамките на домакинството.

По горните съображения и поради липсата на отрицателни предпоставки по чл. 27, ла. 2 от АПК на проведено на 12.06.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за редовна и допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Д. и ответна страна – В.М.

Комисията счита, че наличните по преписката доказателства за пасивното поведение на ответната страна, свидетелстват за нарушение от страна на г-н В.М. на разпоредбата на чл. 58, § 1, букви „а“ и „д“ от Регламента и задължението му да предостави на надзорния орган всяка налична информация, която той поиска при изпълнение на своите задачи по разследването на случая. Г-н В.М. не е отговорил на изричното искане за предоставяне на доказателства и информация относно дата на поставяне, респективно премахване, на процесното заявление, причините за това, не е посочил в какво качество е разпространил съдържащите в документа лични данни на жалбоподателя и какво е отношението му спрямо имота, в който е поставено заявлението. Въпреки неколккратно дадените на г-н В.М. разпореждания и указания за дължимо съдействие, същият не е проявил никаква процесуална активност, което е довело и до забавяне в разглеждането на процесната жалба, предвид обстоятелството, че административния орган не разполага с доказателства, които се намират при ответната страна. Към момента на постановяване на решението е налице пасивното поведение на г-н В.М., което възпрепятства изясняването на случая от правна и фактическа страна и постановяването на окончателен административен акт по съществото на жалбата.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

В изпълнение на функциите си на надзорен орган в областта на защита на личните данни Комисията има правомощия да разпорежда на администратор на лични данни да предостави всяка информация, която органа поиска за изпълнение на своите правомощия (чл. 58, § 1, буква „а“ от Регламента), както и да получава от администратора на лични данни достъп до цялата информация, от която се нуждае за изпълнение на своите задачи. Всички лица, които обработват лични данни, са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на контролните ѝ правомощия, а неизпълнението на това задължение е въздигнато от законодателя в административно нарушение.

В конкретния случай се твърди неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от В.М., от което следва, че за последния е възникнало задължение за оказване на съдействие на КЗЛД, още повече, че г-н В.М. е пасивно легитимиран като ответна страна в производството и е конституиран като ответна страна следователно дължи съдействие при събиране на доказателства, които се намират при него и не се намират при административния орган. Задължение произтичащо както от посочените по-горе разпоредби на Регламента, така и от чл. 36, ал. 2 от АПК съгласно които страните в административното производство оказват съдействие на административния орган при събиране на доказателства и са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при органа.

Администраторът на лични данни е уведомен по надлежния ред за задължението си да окаже съдействие на административния орган, като представи писмено становище и относми доказателства, но такива не са ангажирани.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията ѝ да извършва контрол по законосъобразност при обработването на личните данни на физическото лице сезирало Комисията. Липсата на предоставяне на информация и доказателства от страна на дружеството води до затруднения и невъзможност при установяването на всички факти и обстоятелства от значения за производството и до забавяне на произнасянето по жалбата с която е сезирана Комисията.

Във връзка с горното Комисията счита, че е налице основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на В.М. за нарушение на чл. 58, § 1, букви „а“ и „д“ от Регламента изразяващо се в отказ от съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията ѝ във връзка с административно производство по жалба ППН01-657/08.08.2018 г., а именно непредоставяне на достъп до информация от която се нуждае

за изпълнение на своите задачи и неизпълнение на разпореждане – указания за предоставянето ѝ.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на г-н В.М. административно наказание като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване на установения правен ред.

При определяне размерът на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Поради това и с предвид обстоятелството, че нарушението е първо за администратора счита, че размера на административното наказание следва да бъде под средния размер предвиден за това нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

Р Е Ш И:

На основание чл. 83, § 5, буква „д“ от Регламент ЕС 2016/679 налага на В.М., с ЕГН * от гр. **** глоба в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) за нарушение на чл. 58, § 1, букви „а“ и „д“ от Регламента, а именно непредоставяне на достъп до информация от която се нуждае КЗЛД за изпълнение на своите задачи и неизпълнение на разпореждане – указания за предоставянето ѝ във връзка с контролните правомощия на Комисията по жалба ППН-01-657/08.08.2018 г.**

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/